

Extras din stenograma ședinței Senatului – 6 aprilie 2011

Domnul Nicolae-Dănuț Prunea:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația politică pe care o s-o citesc se numește „Criza și guvernarea PDL-istă”.

De câțiva ani, membrii Guvernului Boc au așezat pe umerii celor conduși cea mai mare parte a responsabilității efectelor dezastruoasei conduceri și administrării resurselor naționale pe care le înfăptuiește.

A procedat în acest fel, pentru ca oamenii de rând să nu arate spre instituțiile statului, politizate până la nivel de portar, și spre piețele lăsate să evolueze potrivit intereselor celor care le controlează.

Criza complexă care a cuprins toate componentele societății nu a căzut pur și simplu peste țară din exterior, ci a fost provocată de mâna inconștientă a conducătorilor PDL-iști. Ea ne-a împresurat pe toți, adică restul societății care duce greul acestor ani.

Ce a rămas din economia națională este mai puțin competitiv decât ceea ce aveam în anul 1989, iar instituțiile destinate să satisfacă nevoia socială: spitalele, școlile, teatrele etcetera au început să se dezintegreze din cauza slăbiciunilor tot mai mari ale liantului unificator, care este finanțarea lor.

Dar menționăm doar pentru luare-aminte, acest proces evoluează selectiv, în sensul că, deocamdată, nu a fost cuprinsă

nicio entitate din cele enumerate care se află într-o localitate cu primar PDL-ist.

Actualul Guvern a eșuat lamentabil în gestionarea problemelor țării și în rezolvarea lor, în evaluarea și administrarea riscului asumat, prin preluarea în regim dictatorial a modului de conducere.

Așa s-a întâmplat în cazul reducerilor masive ale salariilor personalului plătit de la bugetul de stat, deși specialiști redevabili în economie au demonstrat în lucrări de referință că această procedură duce, în mod inevitabil, la accentuarea crizei economice.

Or, politizarea conducerii societății românești nu ar trebui să fie un scop în sine, ci un mijloc pentru atingerea unor obiective economice și sociale mai largi, cum ar fi creșterea nivelului de bunăstare a fiecărui locuitor. Dacă acest obiectiv nu se poate atinge concomitent cu efectuarea sa, trebuie să se renunțe la el.

În condițiile în care alocarea resurselor materiale și financiare s-a făcut după criterii politice, când competența mării majorități a decidenților s-a situat sub nivelul cerințelor – dovada o oferă numărul tot mai redus al locurilor de muncă existente în societate –, când recompensele private ale celor aflați la putere nu sunt corelate cu câștigurile sociale rezultate de pe urma lor, toate acestea reprezintă dovezi indubitabile ale faptului că PDL nu poate conduce mulțumitor țara.

Iar când politicile Guvernului trădează o lipsă de înțelegere a legităților fundamentale din macroeconomie, motiv pentru care recesiunea economiei naționale s-a adâncit pe măsură ce datoriile țării au ajuns cât muntele de mari, nu se poate vorbi de o înviere din morți a actualei conduceri a țării.

De altfel, mulți din cei care au susținut PDL-ul până mai ieri au ajuns să recunoască eșecul generalizat al conducerii realizate de președintele-jucător.

Beneficiile aduse de acest model nu doar în planul democrației sunt mai mici decât costurile suportate de țară.

Bulversarea tuturor categoriilor sociale, a tuturor sectoarelor de activitate este o opțiune politică absurdă, încât nu se poate spune că actualul Guvern acționează corespunzător.

Alternarea exuberanței iraționale din campania electorală precedentă cu pesimismul general manifestat după șapte ani de conducere PDL-istă a dus la cădere economică atât de masivă, încât vorbele prim-ministrului nu-i pot opri parcursul descendent.

În loc să ajute firmele autohtone să reziste în aceste vremuri grele și, eventual, să progreseze, Guvernul nu scapă nicio ocazie pentru a le agrava situația.

Fie că nu se știe, dar mai degrabă nu se dorește acest lucru, este cel puțin naivă intenția dovedită cotidian, că poți să-ți construiești politica economică pe mitul lipsei de rădăcini naționale a capitalului productiv în ziua de astăzi.

Vă mulțumesc.